

RP 112/2007 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärningar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om finansiering av renhushållning och naturnärningar ska ändras så att lagen anpassas till de ändringar som genomförts i fråga om stöd som beviljas efter år 2007, ändringarna i gemenskapslagstiftningen angående stöd som delfinansieras av Europeiska gemenskapen (EG) samt ändringarna i gemenskapens statsstödsbestämmelser. De föreslagna ändringarna överensstämmer delvis med de ändringar som också föreslagits i jordbrukets struktur-

lagstiftning. Dessutom föreslås det att maximumåldersgränsen för stödtagare ska sänkas från 65 år till 63 år och att den minimiränta låntagare ska betala när stödet beviljas i form av lån ska sänkas från två procent till en procent. Stödsystemet ska till dessa delar förenhetligas med de bestämmelser som föreslås i lagen om strukturstöd för jordbruket.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Stödet för renhushållning har utvecklats ur den lagstiftning vars huvudsakliga syfte ursprungligen var att förbättra boendeförhållandena för renhushållningsidkare. Med stöd av lagen om renskötselägenheter (590/1969) kunde man emellertid samtidigt förbättra förutsättningarna för utövande av renhushållning genom att stöda produktiva investeringar. Lagstiftningen om strukturstöd för renhushållningen förnyades genom renhushållningslagen (161/1990) som trädde i kraft den 1 mars 1990. Därförinnan hade man redan stiftat naturnärlingslagen (610/1984), vars syfte var att i landets nordligaste områden möjliggöra stödande av sådan småskalig näringsverksamhet som är beroende av naturens fortlöpande produktionsförmåga. Båda dessa lagar anpassades vid ingången av år 1995 (genom lagarna 1304/1994 och 1306/1994) till EG:s statsstödsbestämmelser. Dessutom har det varit möjligt att med delfinansiering från gemenskapen bevilja stöd för investeringar inom renhushållningen i enlighet med lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994).

Renhushållningslagen och naturnärlingslagen sammanslogs genom lagen om finansiering av renhushållning och naturnärlingar (45/2000) som huvudsakligen trädde i kraft den 1 september 2000. När det gäller lagens struktur och stödoobjekten överensstämmer lagen i stor utsträckning med lagen om finansiering av landsbygdsnärlingar (329/1999) som innehåller bestämmelser om strukturstödsåtgärder för jordbruket och om stöd för företagsverksamhet på landsbygden. Den sist nämnda lagen är under revidering. Bestämmelser om de åtgärder som avses i den har redan överförts till lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006), lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) och till lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006).

Dessutom har man för avsikt att överföra bestämmelserna om strukturstöd för jordbruket till en särskild lag, angående vilken en regeringsproposition överläts till riksdagen samtidigt med denna proposition.

Med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärlingar har det såväl med delfinansiering från EG som uteslutande med nationella medel varit möjligt att bevilja personer som idkar renhushållning eller naturnärlingar stöd för produktiva investeringar och inledande av näringsverksamhet i samband med anskaffning av en lägenhet samt för markanskaffningar och bostadsbyggande. Med stöd av lagen har man dessutom kunnat stöda utvecklings- och forskningsprojekt som gäller renhushållning och naturnärlingar. De strukturstöd för jordbruket som ingår i Mål 1-programmet för norra Finland för åren 2000-2006 har även omfattat vissa stöd som avses i lagen om finansiering av renhushållning och naturnärlingar, nämligen startstöd för unga jordbrukare och en del av de investeringsstöd som har kunnat finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, som är en av EG:s fyra strukturfonder. På förvaltningen av programmen och medlen har man tillämpat rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser om strukturfonderna, samt de förordningar kommissionen utfärdat med stöd av den. Innebörden av de strukturstödsåtgärder som avser jordbruket har däremot reglerats i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, nedan EG:s förordning om utveckling av landsbygden.

De statsstödsbestämmelser som hör till EG:s konkurrenspolitik begränsar också möjligheterna att bevilja sådana stöd som finansieras uteslutande med nationella medel. Det hör till EG-kommissionens exklusiva behörighet att fatta beslut om huruvida ett nationellt stödsystem uppfyller de villkor som avses i artikel 87 i EG-fördraget. Enligt dessa villkor kan sådant statsstöd som snedvrider handeln mellan medlemsstaterna och som i princip är förbjudet ändå tillåtas. När det är

fråga om sådan produktionsverksamhet som ska betraktas som jordbruk, bedömer kommissionen verksamhetens godtagbarhet i enlighet med de riktlinjer som kommissionen utfärdat. Till dessa hör bl.a. gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (EGT 28 C 1.2.2000/2), vilka godkännandet av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings delvis grundade sig på. Dessa riktlinjer har ersatts av kommissionens nya riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk för åren 2007–2013 (EGT 319 C 27.12.2006/1).

I regel ska man göra en förhandsanmälan om stödsystemet till kommissionen. I enlighet med sina s.k. gruppundantagsförordningar godkänner kommissionen dock i vissa situationer stödet enbart på basis av en anmälan som publicerats i Europeiska unionens officiella tidning, om inte kommissionen inom en bestämd tid meddelar att den motsätter sig stödet. En sådan förordning är kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter och om ändring av förordning (EG) nr 70/2001.

Kommissionen kan dessutom tillåta att Finland beviljar stöd för renhushållning i enlighet med fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen. Punkt V i bilaga I till avtalet gäller jordbruket. I enlighet med punkt B.XII som gäller gemensam organisation av marknaden avtalade man om att artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 827/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för vissa produkter som finns uppräknade i bilaga II till fördraget (nuförtiden bilaga I) utökades med ett omnämnande av att Norge, Sverige och Finland med kommissionens tillstånd kan bevilja stöd till produktion och omsättning av renar och renprodukter (KN-nummer ur 0208 och ur 0210), under förutsättning att det inte medför någon ökning av de traditionella produktionsnivåerna.

Kommissionen har genom sitt beslut den 23 januari 2001 SG(2001) D/285315 godkänt det nationella stödsystem som grundar sig på lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings. När det gäller investeringar i renhushållning grundar sig beslutet delvis, i

enlighet med bilaga I till anslutningsfördraget, på artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 827/68 och delvis på gemenskapens ovan nämnda riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (EGT 28 C 1.2.2000/2).

När det gäller investeringsstödet för naturnärings grundar sig beslutet enbart på de nämnda riktlinjerna. Till den del stödet gäller annat än jordbruk, primärförädling av jordbruksprodukter eller fiske har det inte funnits några hinder för beviljandet av stöd, eftersom man har anmält att stödet beviljas som ett stöd av mindre betydelse. Med detta avses stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse. Denna förordning har ersatts av kommissionens motsvarande förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

När det gäller investeringar som hör samman med sötvattensfiske har stödet varit förenligt med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn. Denna förordning har upphävts genom rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden. För fiskeriet gäller dessutom en särskild förordning om gruppundantag, nämligen kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning (EG) nr 1860/2004.

Med delfinansiering från EG har man inom ramen för Mål 1-programmet understött unga jordbrukares etablering av jordbruk. Med EG:s delfinansiering har man också stött projekt för utveckling av renhushållningen och naturnärings. Stödet för investeringar i renhushållning och naturnärings, stödet för markanskaffningar och bostadsbyggande samt stödet för forskning har däremot finansierats uteslutande med nationella medel.

På renskötselområdet finns det sammanlagt ca 5 000 renägare. Av dem idkar ca 1 000 renägarhushåll renskötsel som näring. Av renägarna är ca 20 procent samer och av dem som idkar renhushållning som näring är ca 25 procent samer. De familjer som idkar renhushållning som näring har i genomsnitt ca

150 renar. Renägarna ska tillhöra ett av de 56 renbeteslag som finns på renskötselområdet. Också renbeteslagen kan beviljas stöd.

På det område som hör till den nordligaste delen av Lappland finns det ca 50 naturnäringsidkare, inklusive renägare. Med naturnäringsavses renskötsel, fiske, jakt, bärplockning, svamplockning och annat sådant utnyttjande av naturresurser som baserar sig på naturens fortlöpande produktionsförmåga samt även fiskodling och såsom handarbete eller annan hemslöjd utförd iståndsättning och vidareförädling av produkter som erhållits av en naturnäring, tillverkning och iståndsättning av redskap som behövs i naturnäringsidkare, tillverkning av souvenirer samt inkvartering och guidning av turister samt annan serviceverksamhet, då dessa former av näringsverksamhet bedrivs vid sidan av en naturnäring. Med naturnäringsavses också gårdsbruk i liten skala som idkas vid sidan av en naturnäring.

Med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsidkare beviljades under åren 2000-2006 stöd till 95 renhushållningsidkare och naturnäringsidkare för etablering av verksamheten och till 730 näringsidkare för produktiva investeringar. Dessutom beviljades stöd till 901 renbeteslag. För stödåtgärderna som bestod av statliga lån och bidrag användes under åren 2000-2006 sammanlagt 13,8 miljoner euro. Bidragens andel uppgick till sammanlagt ca 8 miljoner euro.

1.2. Bedömning av nuläget

I samband med revideringen av EG:s gemensamma jordbrukspolitik och de regionala utvecklingsåtgärder som genomförts med hjälp av strukturfonderna överfördes finansieringen av stödet för utveckling av landsbygden nästan helt och hållet från strukturfonderna till Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, dvs. landsbygdsfonden. Bestämmelser om programmen för utveckling av landsbygden och om finansieringen av de åtgärder som ingår i programmen, med delfinansiering från EG, finns i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), nedan EG:s landsbygdsförordning. Förutom bestämmelser om programmen in-

nehåller förordningen också bestämmelser om de åtgärder som finansieras inom ramen för programmen, om stödets belopp samt om vilka kostnader som är godtagbara. En del av stödåtgärderna för renhushållningen har inkluderats i Programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2007—2013. De stöd som ingår i programmet kan emellertid inte beviljas om inte den nationella lagstiftningen ändras så att stödet beviljas i enlighet med de regler som gäller den nya landsbygdsfonden.

I de nya riktlinjerna för statsstöd för jordbrukssektorn förutsätts det också att medlemsstaterna senast före utgången av år 2007 vidtar s.k. lämpliga åtgärder för att deras tidigare godkända stödsystem ska överensstämma med de nya riktlinjerna. Enligt 10 § i den gällande lagen kan de i 4 kap. nämnda stöd som delfinansieras av gemenskapen vid behov beviljas helt av nationellt medel. Den gemenskapslagstiftning som det hänvisas till i kapitlet har emellertid ändrats, vilket förhindrar beviljandet av stöd.

Eftersom det från ingången av år 2008 inte längre skulle vara möjligt att bevilja vare sig stöd som delfinansieras av gemenskapen eller stöd som beviljas av nationella medel är en ändring av lagen nödvändig.

Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsidkare har i fråga om sin struktur och sina bestämmelser utarbetats i enlighet med den lagstiftningspraxis som gällde innan den nya grundlagen trädde i kraft. Då lagen stiftades hade man redan kännedom om de ändringar som den nya grundlagen skulle medföra, men man kunde då inte ännu fullt ut skönja vilka verkningar ändringarna skulle medföra i fråga om de krav som ställs på ny lagstiftning. Även om man i samband med ändringarna av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsidkare också har gjort vissa ändringar som föranletts av grundlagen, finns det skäl att granska innehållet i lagen och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den som en helhet med avseende på grundlagens krav och förnya hela lagen till sin struktur. I detta sammanhang är det emellertid inte möjligt att genomföra ett så omfattande lagstiftningsprojekt utan att beviljandet av stöd skulle upphöra för en längre tid än för några månader. Eftersom de stödsystem som avses i lagen om finansiering av renhus-

hållning och naturnärings till sin struktur motsvarar de stödsystem som avses i den föreslagna nya lagen om strukturstöd för jordbruket, har det varit ändamålsenligt att först förnya strukturstödslagstiftningen för hela jordbrukssektorn och först därefter börja förnya lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings. Därför föreslås det att totalrevideringen inte ska genomföras ännu år 2007, utan först efter att man kunnat säkerställa stödsystemens fortbestånd för år 2008.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målet med propositionen är att möjliggöra fortsatta strukturstödsåtgärder för renhushållningen och naturnäringsarna även under mandattiden för EG:s nya landsbygdsfond, så att det inte sker några avsevärda förändringar i fråga om förutsättningarna och villkoren för beviljande av stödet. Ett annat mål är att beakta de ändringsbehov som föranleds av gemenskapens nya bestämmelser om statsstöd för jordbrukssektorn för åren 2008-2013.

I propositionen föreslås det att hänvisningarna till EG:s förordning om utveckling av landsbygden ska ersättas med motsvarande hänvisningar till EG:s landsbygdsförordning. Eftersom verkställigheten av de stödsystem som avses i lagen i stor utsträckning följer samma principer som de stödsystem som gäller strukturstöd för jordbruket, föreslås det att vissa ändringar som föreslagits i lagstiftningen om strukturstöd för jordbruket också ska göras i de bestämmelser om verkställighet av stödsystemen som gäller sådana stöd som beviljas i form av lån. Dessa ändringar berör definitionen av sådana kreditinstitut som godkänns för beviljande av lån, fastställandet av räntan för räntestödslån samt förfarandet vid lyftandet av lån. I propositionen föreslås också att maximiåldern för stödtagarna ska sänkas med två år, på motsvarande sätt som i reformen gällande strukturstöd för jordbruket. Den nya maximiåldern föreslås vara 63 år, vilket motsvarar åldersgränsen för ålderspension inom arbetspensionssystemet.

Det föreslås vidare att stödsystemet för räntestödsbelåning ska ändras på samma sätt som i propositionen gällande strukturstöd för jordbruket. Den minimiränta som betalas för

räntestödslån sänks från två procent till en procent. Det ska fortfarande även vara möjligt att bevilja statliga lån med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings. Dessutom föreslås det att också minimiräntan på statliga lån ska sänkas från två procent till en procent. Det föreslås ingen ändring i beloppet av det stöd som ingår i räntan. Med anledning av de nya myndigheterna föreslås dessutom ändringar i vissa myndiganden i lagen.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

De bidrag som beviljas med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings finansieras med hjälp av gårdsbrukets utvecklingsfond. I fondens årliga dispositionsplan anvisas medel som ska användas för de bidrag som årligen beviljas med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnärings. Under åren 2000-2006 har bidrag beviljats enligt följande:

År	Bidrag sammanlagt euro
2001	1 434 643
2002	1 147 574
2003	1 011 404
2004	1 529 082
2005	1 218 688
2006	1 626 264
Sammanlagt	7 967 656

De föreslagna ändringarna uppskattas knappast inverka på beloppet av de årliga bidragen. Även om det enligt gemenskapslagstiftningen är möjligt att till vissa delar bevilja högre stöd än tidigare har man inte för avsikt att göra några ändringar i stödets maxibelopp. Man bedömer att också EG:s andel av stödet kommer att kvarstå så gott som oförändrad.

Med stöd av lagen har man också beviljat statliga lån med hjälp av medel från gårdsbrukets utvecklingsfond. De statliga lånen och det stöd som innefattas i dem har beviljats utslutande av nationella medel. Statliga lån har beviljats enligt följande:

År	Statliga lån sammanlagt euro	Ränteförmån sammanlagt euro
2001	1 489 082	731 958,72
2002	1 147 574	432 275,70
2003	1 002 067	412 324,76
2004	402 877	176 946,08
2005	788 132	370 791,27
2006	1 105 794	607 350,97
Sammanlagt	5 860 132	2 731 647,50

Det återstående kapital som de statliga lånen omfattar uppgick 31.12.2006 till sammanlagt 4,487 miljoner euro. År 2006 betalades sammanlagt 61 279,67 miljoner euro i ränta på lånen. På de statliga lånen betalas i regel 12 månaders euriborränta, som 5.10.2007 uppgick till 4,68 procent. Kravet på en enprocentig minimiränta möjliggör en effektivare användning av stödet i investeringarnas begynnelsekedje. Sänkningen av minimiräntan med en procentenhet skulle inte medföra någon betydande minskning av statens ränteinkomster, men kunde i enskilda fall påverka låntagarens räntebelopp med upp till flera hundra euro per år. Sänkningen skulle påverka statens ränteinkomster så att minskningen av ränteinkomsterna för det totala beloppet av de lån som beviljas under ett år som mest skulle uppgå till ca 10 000 euro under det år då lånekapitalet lyfts i sin helhet. De föreslagna ändringarna väntas inte inverka på beloppet av de statliga lån som beviljas i framtiden.

Tills vidare har inga räntestödslån beviljats. Den föreslagna ändringen av minimiräntan kommer således åtminstone inte till en början att ha några ekonomiska konsekvenser för räntestödslånenens belopp eller för det räntestöd som årligen beviljas i statsbudgeten.

3.2. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

I propositionen föreslås inga ändringar i myndigheternas befogenheter. Man har för avsikt att sköta stödsystemet med hjälp av de till buds stående personalresurserna.

3.3. Konsekvenser för miljön

Propositionen har inte några direkta konsekvenser för miljön, men i samband med inriktningen av stöden och stöd villkoren fästs indirekt vikt vid att de bestämmelser som gäller miljön iakttas. I synnerhet inom renhushållningen är utgångspunkten att man genom att främja förutsättningarna för livsdugliga renhjordar också främjar renhushållningsnäringens möjligheter att värna såväl om den miljö i vilken näringen bedrivs som om djurens välmående. När det gäller stödet för naturnäringsarter är utgångspunkten likaså att man ska fästa vikt vid de krav på miljö och djurens välmående som berör den understödda åtgärden.

Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsarter tillämpas i en sådan region där naturen är synnerligen känslig och där bl.a. växtligheten förnyas långsamt. Därför ska man inom stödverksamheten också beakta vilka konsekvenser de understödda åtgärderna medför när det gäller bevarandet av naturens mångfald och miljöns tillstånd.

3.4. Samhälleliga konsekvenser

Propositionen har regionala verkningar. Med hjälp av propositionen främjas sådana strukturella åtgärder i landets nordligaste delar som gäller den primärproduktion som naturligt lämpar sig för dessa områden. Stödet till renhushållningen bidrar också till att landets nordligaste områden hålls bebodda. Samma verkan har stödet för andra naturnäringsarter i landets allra nordligaste kommuner. Samtidigt främjas utkomstmöjligheterna på sådana områden där de övriga utkomstkällornas andel är liten.

Stödet till renhushållningen har inte differentierats i olika delar av renhushållningsområdet. I praktiken är stödet dock mest betydelsefullt på områden där det finns gott om relativt stora renhjordar. Dessa finns till största delen i samernas hemtrakter. Genom att man stöder strukturella åtgärder inom renhushållningen främjar man samtidigt också näringsidkandet bland samerna samt deras utkomstmöjligheter.

De bestämmelser som ingår i propositionen är inte avsedda att påverka jämställdheten mellan kvinnor och män. Beviljandet av stöd

har inte kopplats samman med sökandens kön. I praktiken är de renhjordar som ägs av kvinnor emellertid mindre än de renhjordar som ägs av män. Detta kan innebära att kvinnor har sämre möjligheter att dra nytta av stöden. Om stödet däremot söks gemensamt av en make och en maka som båda äger renar, är det inte relevant hur ägandet av renar fördelas mellan dem. När det gäller andra naturnäringsidkare är skillnaderna mellan könen mindre. De föreslagna ändringarna väntas inte inverka på inriktningen av stödet till personer av olika kön.

Den föreslagna sänkningen av maximiåldersgränsen väntas i någon mån påskynda genomförandet av generationsväxlingar på renhushållningslägenheter.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet.

Angående propositionen har man begärt utlåtanden av finansministeriet, handels- och industriministeriet, justitieministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket, Lapplands, Norra Österbottens och Kajanalands arbetskrafts- och näringscentral, Jord- och skogsbruksproducenternas centralförbund MTK, Nordea Abp, Andelsbankscentralen, Sampo Bank Abp, Lokalandelsbanksförbundet, Renbeteslagens förbund, Saminget och Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC.

I utlåtandena har de föreslagna ändringarna i huvudsak ansetts vara motiverade. Finansministeriet har i sitt utlåtande krävt att åldersgränsen för stödtagare ska sänkas för att motsvara maximiåldersgränsen i den lagstiftning som gäller andra stöd. Detta har beaktats i propositionen. I flera utlåtanden har man uppmärksammat möjligheten att inleda projektet redan innan stödet har beviljats. I propositionen har man beaktat detta när det gäller annan verksamhet än jordbruk. Same-

tinget har fäst vikt vid de förpliktelser om urfolk som ingår i sådana internationella konventioner som är bindande för Finland och betonat att renskötseln hör till den samiska kulturen. Sametinget har vidare förutsatt att man inom ramen för finansieringssystemet ska understöda den samiska renskötseln på samernas egna villkor, som en del av jordbruket på arktiska områden, och att stödet för anskaffning av avelsrenar ska kvarstå. Det sätt att stöda renhushållningen som sametinget har föreslagit skulle dock kräva att det görs en större ändring i strukturstödssystemet för renhushållning än vad som föreslås i propositionen, utan att dess inverkan på olika renägargrupperns möjligheter att idka renhushållning har utretts tillräckligt väl. Därför har man inte i propositionen befattat sig med olika renägargrupperns möjligheter att få stöd på basis av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar. Enligt lagen är det i varje fall fortvarande möjligt att stöda samiska renägare att idka sin näring. I den gällande lagens 1 § 2 mom., som berör lagens syften, förutsätts det dessutom redan nu att man i samband med sådana åtgärder som avses i lagen ska fästa särskild vikt vid samernas möjligheter att inom samernas hembygdsområde bevara och utveckla näringar som hör till samekulturen.

5. Samband med andra propositioner

Till riksdagen överläts en regeringsproposition med förslag till lag om strukturstöd för jordbruket, lag om finansiering av riksomfattande utveckling av och forskning kring landsbygden samt av forskning kring jordbruk och livsmedelsekonomi samt lagar om ändring av vissa lagar som gäller utveckling av landsbygden. De bestämmelser som ingår i den nämnda propositionen påverkar i vissa avseenden de föreslagna bestämmelserna.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1 §. *Lagens syften.* I denna paragraf finns föreskrifter om lagens syften och om de omständigheter som särskilt ska uppmärksam-

mas i samband med de åtgärder som avses i lagen. Enligt 1 mom. är syftet med lagen att främja renhushållningens och naturnäringsarnas näringsverksamhet samt göra den mångsidigare, förbättra näringarnas struktur och

verksamhetsbetingelser, främja ett hållbart nyttjande av förnybara naturtillgångar, utveckla renskötsel- och naturnäringsområdet samt stödja utvecklingen av glesbygdsområden och samhällen inom renskötselområdet och området för idkande av naturnäringar. De mål som uppställts för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik samt för regional- och strukturpolitiken ska också beaktas i samband med de åtgärder som avses i lagen. Det föreslås att denna paragraf ska ändras med anledning av ändringarna i gemenskapslagstiftningen, så att man i samband med de åtgärder som avses i denna lag ska beakta de mål som uppställts för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik samt för landsbygdspolitiken.

2 §. Tillämpningsområde och territoriell tillämplighet. Enligt denna paragraf tillämpas lagen på sådana åtgärder som avses i EG:s förordning om utveckling av landsbygden. Lagen tillämpas dessutom på kompletterande nationella åtgärder för utveckling av landsbygden. För att de mål som avses i denna lag ska nås kan man enligt paragrafens 2 mom. använda såväl nationella stödsystem som sådana stödsystem som helt eller delvis finansieras med medel från Europeiska gemenskapens (EG) strukturfonder eller med andra medel från Europeiska unionen (EU). Lagen tillämpas inte på stödjande av åtgärder som hör till området för Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik. I paragrafens 3 mom. har lagens territoriella tillämpningsområde för renhushållningens del begränsats till det renskötselområde som anges i renskötsellagen (848/1990) och för naturnäringarnas del till den allra nordligaste delen av landet.

Det föreslås att hänvisningen till EG:s förordning om utveckling av landsbygden som ingår i 1 mom. ska ersättas med en hänvisning till EG:s landsbygdsförordning. I övrigt föreslås 1 och 2 mom. kvarstå oförändrade. Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla en bestämmelse enligt vilken lagens tillämpningsområde begränsas så att stöd inte beviljas för sådana åtgärder för vilka stöd har beviljats i enlighet med lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) eller lagen om strukturstöd för jordbruket (/). Det gällande 3 mom. blir därmed 4 mom.

3 §. Definitioner. I den gällande 3 § defini-

eras renhushållningslägenheter, renhushållning, naturnäringslägenheter, annan företagsverksamhet, förädling och marknadsföring av renhushållnings- och naturnäringsprodukter samt renhushållnings- och naturnäringsföretag. Det föreslås inte några ändringar i dessa definitioner. Däremot föreslås det att de definitioner av kreditinstitut och centrala finansiella institut som ingår i paragrafens 6 och 7 mom. ska ändras. Det föreslås att kreditinstitut ska definieras med hjälp av en hänvisning till den nya lagen om strukturstöd för jordbruket, vars 52 § 1 mom. innehåller en definition av kreditinstitut och 52 § 3 mom. bestämmelser om det förfarande genom vilket ett kreditinstitut godkänns för att bevilja sådana lån som ska stödas. När det gäller definitionen av centrala finansiella institut föreslås en motsvarande hänvisning till 52 § 2 mom. i den nämnda lagen, där det finns bestämmelser om de kreditinstitut som ska betraktas som centrala finansiella institut, och till 52 § 3 mom. som innehåller bestämmelser om förfarandet för godkännande av centrala finansiella institut.

4 a §. Villkor som gäller inledande av åtgärder som ska stödas, tillstånd och planer. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 4 a §, där det föreskrivs om villkoren för de åtgärder som ska stödas. Enligt paragrafens 1 mom. beviljas inte stöd för sådana åtgärder som har inletts innan stödet har beviljats. Detta innebär en förändring i förhållande till nuläget. Enligt den gällande lagstiftningen beviljas inte stöd för åtgärder som har inletts innan ansökan om stöd har blivit anhängig. Denna begränsning ska inte gälla stöd som delfinansieras av gemenskapen eller stöd som till sin karaktär utgör ersättande stöd. Till dessa stöd hör investeringsstöd för nödufodring av renar.

Syftet med denna ändring hör delvis samman med gemenskapens nya bestämmelser om statsstöd för jordbruket, som även tillämpas på sådant jordbruk som idkas i form av naturnäring samt på renhushållning. Renhushållningen betraktas som verksamhet för framställning av jordbruksprodukter. Utgångspunkten för gemenskapens statsstödsbestämmelser är att stöd inte kan beviljas retroaktivt för åtgärder som redan har inletts, eftersom stödet i så fall inte anses ha s.k. pådrivande effekt. De bestämmelser som gäller

frågan ingår i punkterna 15 och 16 i riktlinjerna för jordbrukssektorn samt i artikel 18 i förordningen om gruppundantag för jordbruk. Enligt artikel 18 i förordningen kan stöd beviljas för verksamhet som har utförts eller tjänster som tagits i anspråk efter det att stödsystemet har inrättats och offentliggjorts, en ansökan om stöd har inlämnats på behörigt sätt och ansökan har godkänts av myndigheten på ett sådant sätt att myndigheten har förbundit sig att bevilja stödet, med tydlig uppgift om stödbeloppets storlek eller hur beloppet ska beräknas. En ansökan kan dock godkännas i enlighet med detta förfarande endast om det finns till buds stående medel för beviljande av stödet. Inom den nationella rättsordningen innebär detta att ett stödbeslut fattas.

Det stöd som avses i lagen om stöd för utveckling av landsbygden kan emellertid beviljas också för påbörjade åtgärder, under förutsättning att stödansökan har blivit anhängig innan åtgärden inleds. Denna skillnad i praxis beror på statsstödsbestämmelserna. På det stöd som beviljas enligt lagen om stöd för utveckling av landsbygden tillämpas de allmänna bestämmelserna om statsstöd, såsom gruppundantagsförordningen och de minimis-förordningen. I dessa förordningar föreskrivs tills vidare inte någon motsvarande begränsning. För att bestämmelsen om inledande av annan verksamhet än jordbruk ska överensstämma med 7 § 3 mom. i lagen om stöd för utveckling av landsbygden, ska det vara möjligt att inleda verksamheten redan då stödansökan har blivit anhängig.

När det gäller startstöd för unga jordbrukare finns det skäl att ta in en undantagsbestämmelse i lagen. Genomförandet av en generationsväxling påverkas ofta av många faktorer som inte är beroende av sökanden, såsom överträdarens personliga situation och de frister som ska iaktas enligt lagstiftningen om avträdelsestöd. Det är också enligt gemenskapslagstiftningen tillåtet att bevilja stöd i sådana situationer där jordbruket redan har etablerats. Enligt artikel 13.4 i kommissionens verkställighetsförordning ska beslutet om beviljande av startstöd dock fattas senast 18 månader efter att etableringen skett. Enligt den nämnda bestämmelsen ska begreppet etablering definieras i den nationella lagstiftningen. Paragrafens 1 mom. föreslås

således innehålla en bestämmelse enligt vilken det är möjligt att bevilja startstöd högst 18 månader efter etableringen av jordbruket.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse med ett villkor angående åtgärder som kräver tillstånd samt ett krav på uppvisande av en plan över byggandet. Om den åtgärd som ska stödjas kräver tillstånd av en myndighet, förutsätter beviljandet av stödet att tillståndet företes. Tillståndet ska vara gällande vid den tidpunkt då ansökan blir anhängig och tillståndet ska fogas till ansökan. I detta fall är det å ena sidan fråga om att man ska granska att de ovillkorliga krav som anges i gemenskapslagstiftningen och statsstödsbestämmelserna iaktas. På detta sätt kan man å andra sidan också säkerställa att de åtgärder som ska stödjas är förenliga i synnerhet med de tillståndsvillkor och förfaranden som föreskrivs i lagstiftningen om markanvändning och byggande samt miljöskydd.

Om den åtgärd som ska stödjas innefattar en bygginvestering ska sökanden förete en plan över byggandet. Syftet är att man ska kunna försäkra sig om att den myndighet som beviljar stödet har tillgång till tillräcklig information om de tekniska detaljerna angående det byggande som ska stödjas. Därigenom kan man säkerställa att bygginvesteringen är funktionell och ändamålsenlig med avseende på uppnåendet av de mål som stödet är avsett att främja.

5 §. Allmänna förutsättningar för erhållande av stöd. Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om sådana fysiska och juridiska personer som kan beviljas stöd. I 2 mom. finns föreskrifter om de tilläggsförutsättningar som gäller näringsidkare. Enligt 3 mom. kan stöd inte beviljas den som är under 18 år eller den som har fyllt 65 år. Nu föreslås det att maximiåldersgränsen ska sänkas till 63 år. Ändringen överensstämmer med den linje som följts i lagar som gäller andra stöd. Enligt denna linje kan stöd för näringsverksamhet inte längre beviljas personer som kan få ålderspension enligt arbetspensionslagstiftningen.

8 §. Program och genomförandet av program med finansiering från Europeiska gemenskapen. I den gällande 8 § finns föreskrifter om jord- och skogsbruksministeriets ställning vid användningen av medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Be-

stämmelsen gäller strukturfondsprogrammet för åren 2000-2006. Under åren 2007-2013 används inte längre strukturfondernas medel för finansiering av stöd för renhushållning och naturnärings- och naturnäringar, utan finansieringen fås från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, dvs. landsbygdsfonden. Användningen av medel kräver att de åtgärder som ska finansieras har inkluderats i ett program. Nationella bestämmelser om programmen finns i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006). Det föreslås att denna paragraf ska ändras så att stöd kan beviljas för en åtgärd som ingår i ett sådant program som avses i 7 § i den nämnda lagen. På EG:s finansieringsdel av det stöd som beviljats för programmet tillämpas vad som bestäms i 1 mom. i nämnda lag.

9 §. Programplanering. Vid programplaneringen iaktas enligt paragrafen det som bestäms särskilt om den nationella förvaltningen av strukturfonderna. Dessutom har statsrådet getts ett bemyndigande att utfärda närmare föreskrifter om uppgifterna för landsbygdssektionen vid landskapets samarbetsgrupp i samband med genomförandet av åtgärder som avses i lagen. Denna paragraf föreslås bli upphävd, eftersom det finns särskilda nationella bestämmelser om programplanering i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden.

16 §. Lösöresstöd. Enligt paragrafens 1 mom. kan ett renbeteslag beviljas lösöresstöd för kostnader som orsakas av anskaffning av flyttbara för renskötseln nödvändiga stängsel, elenheter samt enheter för vatten och avlopp, slakterienheter och arbetsplatsbostäder samt avelsrenar och annat för renskötseln nödvändigt lösöre som anses behövt enligt förordning som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet. Det föreslås att möjligheten att stöda anskaffning av avelsrenar ska strykas från de stödbjekt som anges i momentet, eftersom gemenskapens statsstödsbestämmelser inte längre tillåter stöd till investeringar som gäller anskaffning av djur.

18 §. Stöd för renhushållnings- och naturnäringsföretag. I paragrafens 1 mom. regleras förutsättningarna för beviljande av stöd som delfinansieras av EG, med hjälp av hänvisningar till de berörda artiklarna i EG:s

förordning om utveckling av landsbygden. Enligt artiklarna 4-7, 30, 33 och 45 har stöd kunnat beviljas för renhushållningens och naturnärings- och naturnäringarnas produktiva investeringar och för sådana investeringar i miljövård och arbetskydd som produktionsverksamheten förutsätter samt för planeringskostnaderna för investeringsprojekt. Enligt artikel 8 har startstöd kunnat beviljas för unga jordbrukares etablering av jordbruk, enligt artiklarna 9, 33 och 45 har stöd kunnat beviljas för yrkesinriktad påbyggnads- och kompletteringsutbildning, enligt artiklarna 25-28 och 30 för förbättring av villkoren för förädling och saluföring av produkter, samt enligt artiklarna 29, 32, 33 och 45 för andra än ovan nämnda åtgärder för främjande av anpassning och utveckling av landsbygdsområden.

Under den nya programperioden regleras motsvarande frågor i EG:s landsbygdsförordning. Enligt artikel 26 i förordningen kan investeringsstöd beviljas för sådana materiella och immateriella investeringar för modernisering av jordbruksföretag som förbättrar de generella prestationerna på jordbruksföretaget och uppfyller gemenskapsnormerna för investeringen i fråga. Om investeringarna görs i syfte att uppfylla gemenskapsnormer får stöd endast beviljas för investeringar som görs för att uppfylla sådana gemenskapsnormer som nyligen införts. För att en sådan norm ska uppfyllas kan man i detta fall bevilja ett uppskov på högst 36 månader från och med den dag då normen blev bindande för jordbruksföretaget. När det är fråga om unga jordbrukare som erhåller sådant stöd som avses i artikel 20 a ii i förordningen, dvs. startstöd för unga jordbrukare, kan stöd beviljas för investeringar som görs för att uppfylla befintliga gemenskapsnormer, om investeringarna specificeras i den affärsplan som avses i artikel 22.1 c. Det uppskov som kan beviljas för att uppfylla normen får inte överstiga 36 månader från och med det datum då verksamheten inleddes. Stödets maximibelopp kan enligt förordningen utgöra högst 60 procent av de stödberättigande kostnaderna för unga jordbrukare och högst 50 procent av kostnaderna för övriga stödtagare. Enligt artikel 27 kan stöd beviljas för förbättring av skogarnas ekonomiska värde. Investeringsstöd kan beviljas för skogar som ägs av privatpersoner eller sammanslutningar

av privatpersoner eller av kommuner eller samkommuner. När det är fråga om skogsbruksföretag som överskrider en viss storlek som fastställs av medlemsstaterna i deras program ska investeringarna grunda sig på skogsbruksplaner.

Enligt artikel 30 i förordningen kan stöd beviljas för insatser som rör tillträde till jordbruks- och skogsmark, arrondering och grundförbättring, energiförsörjning och vattenförvaltning. Enligt artikel 52.1.a kan stöd också beviljas för utvidgning av verksamheten till annan verksamhet än jordbruk, för etablering och utveckling av mikroföretag samt för främjande av turismverksamhet. Paragrafens 1 mom. 1 punkt föreslås innehålla en hänvisning till artiklarna 26, 27, 30 och 52 i EG:s nya landsbygdsförordning.

I artikel 22 i EG:s landsbygdsförordning finns föreskrifter om startstöd för unga jordbrukare. Enligt artikeln kan stöd beviljas personer som är under 40 år och som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag, har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet för detta samt lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sitt jordbruk. Stödet kan i form av bidrag beviljas till ett belopp av högst 30 000 euro och i form av räntestöd likaså till ett belopp av högst 30 000 euro. Det sammanlagda stödet kan dock uppgå till högst 55 000 euro. Beträffande startstödet för personer som idkar renhushållning och naturnärings föreslås paragrafens 1 mom. 2 punkt innehålla en hänvisning till artikel 22 i förordningen.

I artikel 21 i landsbygdsförordningen finns en bestämmelse om stöd för yrkesutbildning och information. Enligt denna artikel kan stöd beviljas för åtgärder som gäller yrkesutbildning och information, bl.a. spridning av vetenskaplig kunskap och innovativa metoder, som riktar sig till personer som är verksamma inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorerna. Enligt artikel 52.c kan stöd också beviljas för åtgärder i form av utbildning och information riktad till ekonomiska aktörer som verkar på de områden som omfattas av axel 3 enligt avdelning IV.3 i förordningen. Stödet omfattar dock inte kurser eller praktik som ingår i de normala utbildningsprogrammen eller utbildningssystemen för jord- och skogsbruksutbildningen på mellanstadienivå eller högre utbildnings-

nivå. Beträffande stöd för yrkesinriktad påbyggnads- och kompletteringsutbildning föreslås paragrafens 1 mom. 3 punkt innehålla en hänvisning till artiklarna 21 och 52 i förordningen.

Artikel 28 innehåller föreskrifter om ökning av värdet på jord- och skogsbruksprodukter. Enligt denna artikel beviljas stöd för materiella och immateriella investeringar som förbättrar företagets generella prestationer och som avser

bearbetning eller saluföring av produkter som omfattas av bilaga I till fördraget (utom fiskeriprodukter) och skogsbruksprodukter, eller utveckling av nya produkter, processer och tekniker som rör produkter som omfattas av bilaga I till fördraget (utom fiskeriprodukter) och skogsbruksprodukter. För att stöd ska beviljas förutsätts det dessutom att investeringen uppfyller gemenskapsnormerna för investeringen i fråga. Om investeringarna görs för att uppfylla gemenskapsnormer får stöd endast beviljas för investeringar som görs av mikroföretag för att uppfylla nyligen införda gemenskapsnormer. För att en sådan norm ska uppfyllas kan man bevilja ett uppskov på högst 36 månader, från och med den dag då normen blev bindande för företaget. Stödets maximibelopp motsvarar 50 procent av de stödberättigande investeringarna i regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet och 40 procent av de stödberättigande investeringarna i andra områden. Stödet kan i regel endast beviljas små och medelstora företag. Företag i svårigheter får inte beviljas stöd. Beträffande investeringar som gäller förbättring av villkoren för förädling och saluföring av produkter föreslås paragrafens 1 mom. 4 punkt innehålla en hänvisning till artikel 28 i förordningen.

Enligt artikel 33 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 har stöd kunnat beviljas för sådana åtgärder med anknytning till jordbruket och dess omställning samt för verksamheter på landsbygden vilka inte omfattas av någon annan åtgärd inom avdelningen i fråga. Dessa åtgärder har gällt bl.a. markförbättring, omarrondering, etablering av avbyttjänster samt företagsledningstjänster för jordbruksföretag, saluföring av kvalitetsprodukter från lantbruket, tillhandahållande av tjänster för att ombesörja de grundläggande behoven för landsbygdens ekonomi och befolkning, re-

staurering och utveckling av byar samt skydd och bevarande av kulturarvet på landsbygden, diversifiering av jordbruket och verksamhet i nära samband med jordbruket så att tillfälle ges till att ha flera olika sysselsättningar eller erhålla alternativa inkomster, vattenhushållningen inom jordbruket, utveckling och förbättring av infrastrukturer som har samband med lantbrukets utveckling, främjande av verksamhet inom turism och hantverk, skydd av miljön i samband med jordbruk, skogsbruk och bevarande av landskapet samt förbättring av djurens välfärd, återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer samt införande av erforderliga skyddsåtgärder samt finande av finansiella lösningar.

Enligt artikel 24 i den nya landsbygdsförordningen är det fortfarande möjligt att bevilja stöd för anlåtande av rådgivningstjänster och enligt artikel 25 kan stöd beviljas för inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster. De åtgärder som avses i artiklarna 27 och 28 kan komma i fråga i anslutning till investeringar i förädling och saluföring som hör samman med andra än renhushållnings- eller naturnäringslagenheter. De åtgärder som avses i artikel 30 kan komma i fråga också när det gäller andra än lägenhetsspecifika investeringar.

Enligt artikel 52 i förordningen kan stöd beviljas för åtgärder som är avsedda att diversifiera ekonomin på landsbygden, bl.a. genom diversifiering till annan verksamhet än jordbruk, stöd för etablering och utveckling av mikroföretag i syfte att främja entreprenörskap och allsidigare ekonomi, samt främjande av turismverksamhet. Stöd kan också beviljas för åtgärder som är avsedda att förbättra livskvaliteten på landsbygden, genom grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden, förnyelse och utveckling av byarna, bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden samt åtgärder i form av utbildning och information riktad till ekonomiska aktörer som verkar på dessa områden, liksom kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande av lokala utvecklingsstrategier.

Tillämpningsområdet för artikeln i den nya förordningen omfattar i huvudsak samma

verksamhet som motsvarande artikel i den tidigare förordningen. Momentets 5 punkt föreslås innehålla en hänvisning till artiklarna 24, 25, 27, 28, 30 och 52 i den nya förordningen.

21 §. Statliga lån och ränta på dem. Enligt lagen ska det fortfarande vara möjligt att via kreditinstitutet bevilja statliga lån med hjälp av medel från gårdsbrukets utvecklingsfond. I paragrafens 2 mom. finns föreskrifter om räntan på statliga lån. Enligt den gällande bestämmelsen utgörs totalräntan på statliga lån av referensräntan ökad med ett fast antal procentenheter. Låntagaren ska betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta på lånet, dock minst en årlig ränta på två procent. Bestämmelser om referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med, beräkning av stöd som ingår i ränteförmåner och i räntefrihet, det maximala antalet friår och den maximala räntefriheten samt vid behov maximibelopp av stöd i anslutning till lån meddelas genom förordning som utfärdas av statsrådet. Enligt statsrådets förordning utgörs referensräntan av euriborräntan för 6 eller 12 månader, utökad med en fast andel på två procentenheter.

Det räntestöd som betalas på räntestödslån är såväl enligt lagstiftningen om strukturstöd för jordbruket och enligt den föreslagna nya motsvarande lagen som enligt den gällande lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslagen högst fyra procentenheter. Låntagaren ska dock betala en årlig ränta på minst två procent på lånet. Nedan föreslås det att lagens 26 § ska ändras så att minimiräntan för räntestödslån sänks till en procent. För att de statliga lånen och räntestödslånen inte ska avvika nämnvärt från varandra i fråga om räntenivån ska den maximala ränteförmånen innebära att minimiräntan också för statliga lån är en procent. Ränteförmånens maximibelopp ska kvarstå på fem procentenheter.

26 §. Ränta på räntestödslån. Enligt paragrafens 1 mom. får den totalränta som kreditinstitutet tar ut för ett räntestödslån vara högst lika hög som den ränta som banken tar ut för de lån med normal ränta som på sedvanliga villkor beviljas för liknande ändamål, förhöjd med de extra kostnader som beviljandet och skötseln av räntestödslånen medför. Landsbygdsverket har rätt att inte god-

känna ett lån som räntestödslån om totalräntan på lånet avviker från den ovan nämnda räntan. Enligt paragrafens 2 mom. är det räntestöd som betalas på lånet fyra procentenheter. Låntagaren ska dock betala en årlig ränta på åtminstone två procent. Efter att räntestödet upphört ska låntagaren betala en ränta på lånet som är lika stor som totalräntan. Räntestöd betalas även under den tid en ansökan om företagsanering eller skuldsanering för privatpersoner är anhängig. Räntestöd betalas dock inte för sådana merkostnader för kredit i utländsk valuta som beror på förändringar i valutakurserna.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ska ändras så att det räntestöd som betalas på lånet fortfarande är fyra procentenheter, men att låntagaren ska betala en årlig ränta på åtminstone en procent. Efter att räntestödet upphört ska låntagaren liksom hittills betala en ränta på lånet som är lika stor som totalräntan. Räntestöd betalas fortsättningsvis även under den tid en ansökan om företagsanering eller skuldsanering för privatpersoner är anhängig. Räntestöd ska emellertid fortfarande inte betalas för sådana merkostnader för kredit i utländsk valuta som beror på förändringar i valutakurserna.

35 §. Myndigheter. I denna paragraf finns bestämmelser om de myndigheter som svarar för lagens verkställighet. Enligt paragrafens 5 mom. beslutar jord- och skogsbruksministeriet när Kontrollcentralen för växtproduktion, Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel samt andra anstalter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för uppgifterna. Genom lagen om Livsmedels säkerhetsverket (25/2006) har de uppgifter som tidigare skötts av Kontrollcentralen för växtproduktion och Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel överförts till Livsmedels säkerhetsverket. Därför föreslås det att en motsvarande ändring ska göras i detta moment.

39 §. Lyftande av lån samt övervakning som utförs av kreditinstitutet. Enligt denna paragraf ska de kreditinstitut som beviljar lån enligt lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar övervaka att lånen lyfts enligt landsbygdsnäringsmyndighetens stödbeslut. Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran lämna Landsbygdsverket sådana uppgifter

som är nödvändiga för att utreda om den som ansökt om lån har varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de uppgifter och sådana handlingar för granskning som behövs för att konstatera om lånevillkoren och berörda gemenskapsrättsakter, denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

I lagstiftningen om strukturstöd för jordbruket föreslås en ändring enligt vilken sådana räntestödslån som grundar sig på lagstiftningen i fråga inte får lyftas om inte stödtagaren uppvisar ett tillstånd av Arbetskrafts- och näringscentralen att lyfta lånet. För att ett tillstånd att lyfta lån ska beviljas krävs en godtagbar utredning över genomförandet av det projekt som ska stödas. Den nämnda lagstiftningen föreslås innehålla ett bemyndigande enligt vilket statsrådet genom förordning kan utfärda närmare föreskrifter om de utredningar som ska företas för att tillståndet att lyfta lån ska beviljas, om förfarandet samt om fristen för att utverka tillståndet. Efter som stödsystemet enligt lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar i fråga om förfarandet i huvudsak överensstämmer med vad som föreskrivs i lagstiftningen om finansiering av jordbruket, föreslås det att en motsvarande ändring också ska göras i 39 § 1 mom. i lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar. Det föreslås att de bestämmelser om kreditinstitutens övervakningsskyldighet som för närvarande ingår i 1 mom. och bestämmelserna om myndigheternas rätt att få information i 2 mom. ska bli 2 och 3 mom.

42 a §. Bestämmelser som tillämpas på kreditinstitut. Denna paragraf föreslås innehålla föreskrifter om i vilka fall man i samband med tillämpningen av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar ska tillämpa bestämmelserna i lagen om strukturstöd för jordbruket på skötseln av stöduppdrag som hör samman med beviljandet av lån. Denna paragraf föreslås innehålla en hänvisning till den sist nämnda lagens 53 §, där det finns bestämmelser om det ansvar som hör samman med skötseln av kreditgivarens eller det centrala finansiella

institutets uppgifter. Denna bestämmelse medför inte någon ändring i nuläget. Syftet med bestämmelsen är att i enlighet med 124 § i grundlagen trygga rättssäkerheten och andra krav på god förvaltning i samband med överföring av offentliga förvaltningsuppgifter. Paragrafen föreslås också innehålla en hänvisning till 54 § i den nämnda lagen, där det ska föreskrivas om kreditgivares särskilda upplysnings- och biståndsskyldigheter. Till dessa skyldigheter hör att underrätta myndigheterna om överföringar av lån och om sådana ändringar av lånevillkoren som inte förutsätter arbetskrafts- och näringscentralens tillstånd.

46 §. *Ansvar för återbetalning av medel i vissa fall.* I den gällande 46 § finns bestämmelser om statens skyldighet att med stöd av det ansvar som åligger medlemsstaterna till gemenskapen återbetala medel som felaktigt betalats från statens strukturfonder. Det föreslås att denna bestämmelse ska ändras så att jord- och skogsbruksministeriet ska återbetala de medel som staten är skyldig att återbetala till gemenskapen med stöd av det ansvar som åligger medlemsstaterna på basis av Europeiska gemenskapens lagstiftning om den gemensamma jordbrukspolitiken eller lagstiftningen om jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare föreskrifter om tillämpningen av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar finns i förordningen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (175/2001). Dessutom har stödobjekten preciserats i jord- och skogsbruksministeriets förordning om styrning av finansieringsstödet för renhushållning och naturnäringar (176/2001). I jord- och skogsbruksministeriets förordning om verkställighet av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (340/2001) finns närmare föreskrifter om förfarandet vid beviljandet av stöd, och i statsrådets förordning om statsborgen i enlighet med lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (665/2001) finns närmare föreskrifter om beviljandet av statsborgen. I statsrådets förordning om reglering av vissa skulder inom renhushållning och na-

turnäringar 769/2000 och i jord- och skogsbruksministeriets förordning om reglering av vissa skulder i anslutning till renhushållning och naturnäringar 791/2000 finns närmare föreskrifter om reglering av skulder enligt lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar.

Förordningarna 175/2001 och 176/2001 ska ändras så att de överensstämmer med bestämmelserna i den reviderade lagen. Ändringarna i verkställighetsförfarandet, som regleras i förordningen 340/2001, görs däremot genom Landsbygdsverkets föreskrifter, med stöd av det bemyndigande som föreskrivs i lagen 426/2007. Den föreslagna lagen föranleder inte några ändringar i förordningarna om reglering av skulder.

3. Ikraftträdande

Det lagförslag som ingår i propositionen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om ikraftträdandet ska utfärdas efter att man på ett behörigt sätt har gjort en anmälan om det statsstöd som avses i den föreslagna lagen och det säkerställts att stödssystemen är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

Behandlingen av de ärenden som är anhängiga då den nya lagen träder i kraft ska slutföras i enlighet med den tidigare lagstiftningen, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen. På stöd som har beviljats innan lagen trädde i kraft och på övriga verkställande åtgärder som vidtagits före lagens ikraftträdande, samt på fordringar som uppkommit före ikraftträdandet tillämpas också de tidigare bestämmelserna, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen.

4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

Målet med propositionen är att möjliggöra att de stödssystem som avses i lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar kan fortbestå i enlighet med de ändringar som gjorts i gemenskapslagstiftningen.

Frånsett det begränsade bemyndigande i 39 § som gäller tillstånd att lyfta lån, föreskrivs det inte i den föreslagna lagen några nya be-

myndiganden att utfärda bestämmelser om stödssystemen genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet. Bruket av de bemyndiganden som redan ingår i lagen begränsas av det krav som föreskrivs i 80 § 1 mom. i grundlagen, dvs. att frågor som hör till området för lag ska regleras i lag. Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsomfattar både stöd som delvis finansieras med gemenskapens medel och stöd som uteslutande finansieras med nationella medel. Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden (GrUU 47/2001 rd och GrUU 25/2005 rd) fäst vikt vid att utnyttjandet av de befogenheter som hör samman med stödssystemen i praktiken begränsas av den gemenskapslagstiftning som gäller stöd som delfinansieras av gemenskapen och statsstöd, samt av riksdagens beslut om vilka anslag som tas in i budgeten, deras användningsändamål och övriga motiveringar till budgeten. Med beaktande av dessa begränsningar har man för avsikt att genomföra sådana ändringar i förordningarna som oundvikligen föranleds dels av den föreslagna lagen och dels av gemenskapens föreskrifter.

Enligt 81 § 2 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för offentliga avgifter utfärdas genom lag. Förslaget till lag om strukturstöd för jordbruket innehåller bestämmelser om de avgifter som tas ut för statsborgen, om grunderna för fastställandet av avgifterna samt om avgifternas maximibelopp. Genom hänvisningen till dessa bestämmelser som ingår i lagen om strukturstöd för jordbruket uppfylls kravet på att denna fråga ska regleras i lag.

I 124 § i grundlagen bestäms om överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter. Genom att kreditinstitutens skyldigheter preciseras säkerställer man att kraven på god förvaltning iakttas vid skötseln av de offentliga uppgifter som kreditinstituten svarar för. I den proposition som gäller lagen om strukturstöd för jordbruket föreslås det att ett utlåtande av grundlagsutskottet ska inhämtas angående propositionen. Den nämnda propositionen gäller emellertid en totalreform, där författningsnivåerna, bestämmelserna om myndigheter och andra aktörer som sköter offentliga uppgifter, behandlingen av uppgifter om stödtagarna och systemet för ändringssökande omstruktureras, vilket innebär att det finns skäl att bedöma grundlagsenligheten av den nya helheten. De ändringar som föreslås i denna proposition innebär däremot närmast att gemenskapslagstiftningen beaktas i den nationella lagstiftningen. Om de bestämmelser i lagen om strukturstöd för jordbruket som det hänvisas till i den föreslagna lagen ändras med anledning av grundlagsutskottets utlåtande, ska detta utlåtande naturligtvis beaktas ifall det har konsekvenser för den föreslagna lagens bestämmelser. Eftersom de ändringsförslag som ingår i lagförslaget till sin karaktär huvudsakligen överensstämmer med de ändringar som riksdagen redan har behandlat i samband med lagarna 275/2004 och 426/2007, kan den föreslagna lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) 9 §,

ändras 1 § 1 mom., 2 §, 3 § 6 och 7 mom., 5 § 3 mom., 8 §, 16 § 1 mom., 18 § 1 mom., 26 § 2 mom., 35 § 5 mom. samt 39 och 46 §,

av dem 39 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 426/2007, samt
fogas till lagen nya 4 a och 42 a §, som följer:

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att främja renhushållningens och naturnäringarnas näringsverksamhet samt göra den mångsidigare, förbättra näringarnas struktur och verksamhetsbetingelser, främja ett hållbart nyttjande av förnybara naturtillgångar, utveckla renskötsel- och naturnäringsområdet samt stödja utvecklingen av glesbygdsområden och samhällen inom renskötselområdet och området för idkande av naturnäringar. Syftena eftersträvas som ett led i utvecklingen av verksamhetsbetingelserna för renhushållningen och naturnäringarna. I samband med åtgärder enligt denna lag ska de mål som uppställts för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik och för landsbygdspolitiken dessutom beaktas.

2 §

Tillämpningsområde och territoriell tillämplighet

Denna lag tillämpas på åtgärder som avses i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), nedan EG:s landsbygdsförordning. Lagen tillämpas dessutom på kompletterande nationella åtgärder för utveckling av landsbygden.

För att målen enligt denna lag ska nås kan man använda såväl nationella stödsystem som sådana stödsystem som helt eller delvis finansieras med medel från Europeiska gemenskapens (EG) jordbruksfond för landsbygdsutveckling, nedan landsbygdsfonden, eller med andra medel från Europeiska unionen (EU). Denna lag tillämpas inte på stödjande av åtgärder som hör till området för Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik.

Denna lag tillämpas inte på åtgärder för vilka stöd har beviljats enligt lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) eller lagen om strukturstöd för jordbruket (/).

Denna lag tillämpas på idkande av renhushållning inom det renskötselområde som anges i renskötsellagen (848/1990). I fråga om naturnäringarna tillämpas bestämmelserna i denna lag i Enontekis, Enare, Utsjoki och Savukoski kommuner samt i de delar av Munio, Kittilä, Sodankylä och Salla kommuner som ligger norr om den gränslinje som bildas av Kajanki, Tepasto, Pomovaara, Peurasuvanto, Savukoski, Seitajärvi, Ruotsukainen, Pulkkaviita och Ylirovanvaara, husgrupperna på gränslinjen dock inräknade i sin helhet.

3 §

Definitioner

Med kreditinstitut avses sådana kreditinsti-

tut som åsyftas i 52 § 1 mom. i lagen om strukturstöd för jordbruket och som Landsbygdsverket med stöd av 52 § 3 mom. i nämnda lag har godkänt att verka som kreditinstitut.

Med centralt finansiellt institut avses en kreditgivare, ett kreditinstitut eller en annan sådan sammanslutning som åsyftas i 52 § 2 mom. i lagen om strukturstöd för jordbruket och som Landsbygdsverket med stöd av 52 § 3 mom. i nämnda lag har godkänt att verka som centralt finansiellt institut.

4 a §

Villkor som gäller inledande av åtgärder som ska stödjas, tillstånd och planer

Med undantag av stöd för ersättande åtgärder beviljas inte stöd för renhushållning och naturnärings- eller naturvård av nationella medel för sådana åtgärder som redan har inletts. Om den verksamhet som ska stödjas inte gäller idkande av renhushållning eller annat jordbruk eller om stödet beviljas delfinansierat av EG är en förutsättning för att stöd ska beviljas att stödansökan har blivit anhängig innan den åtgärd som ska stödjas har inletts. Startstöd för unga jordbrukare kan beviljas högst 18 månader efter etableringen av jordbruket.

Om den åtgärd som ska stödjas kräver tillstånd av en myndighet, förutsätter beviljandet av stödet att tillståndet företes.

Om den åtgärd som ska stödjas innefattar en bygginvestering ska sökanden dessutom förete en sådan plan över byggandet av vilken bygginvesteringens funktionalitet, ändamålsenlighet och anpassning till miljön framgår.

5 §

Allmänna förutsättningar för erhållande av stöd

Stöd beviljas inte den som är under 18 år eller den som fyllt 63 år då ansökan om stöd blir anhängig.

8 §

Program och genomförandet av program med finansiering från Europeiska gemenskapen

Stöd enligt denna lag kan beviljas för en åtgärd som ingår i ett sådant program som avses i 7 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006).

På EG:s finansieringsdel av det stöd som beviljats för programmet tillämpas vad som bestäms i 1 mom. i nämnda lag.

16 §

Lösöresstöd

Ett renbeteslag kan beviljas lösöresstöd för kostnader som orsakas av anskaffning av flyttbara för renskötseln nödvändiga stängsel, elenheter samt enheter för vatten och avlopp, slakterienheter och arbetsplatsbostäder och annat för renskötseln nödvändigt lösöre som anses behövt enligt förordning som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Stöd för renhushållnings- och naturnäringsföretag

Av de stöd som avses i EG:s landsbygdsförordning kan

1) enligt artiklarna 26, 27, 30 och 52 beviljas stöd för renhushållningens och naturnärings- eller naturvårdens produktiva investeringar och för sådana investeringar i miljö- och arbetarskydd som produktionsverksamheten förutsätter samt för planeringskostnaderna för investeringsprojekt,

2) enligt artikel 22 beviljas startstöd för unga jordbrukare,

3) enligt artiklarna 21 och 52 beviljas stöd för yrkesinriktad påbyggnads- och kompletteringsutbildning,

4) enligt artikel 28 beviljas stöd för förbättring av villkoren för förädling och saluföring av produkter, samt

5) enligt artiklarna 24, 29, 30 och 52-59 beviljas stöd för andra än i 1-4 punkten av-

sedda åtgärder för främjande av anpassning och utveckling av landsbygdsområden.

bruksministeriet kan anlitas för uppgifterna i fråga.

21 §

Statliga lån och ränta på dem

Totalräntan på statliga lån utgörs av referensräntan ökad med ett fast antal procentenheter. Låntagaren ska på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta, dock minst en årlig ränta på en procent. Bestämmelser om referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med, beräkning av stöd som ingår i ränteförmån och i räntefrihet, det maximala antalet friår och den maximala räntefriheten samt vid behov maximibeloppen av stöd i anslutning till lån meddelas genom förordning som utfärdas av statsrådet.

26 §

Ränta på räntestödslån

Det räntestöd som betalas på lånet är högst fyra procentenheter. Låntagaren ska dock betala en årlig ränta på åtminstone en procent. Efter att räntestödet upphört ska låntagaren betala en ränta på lånet som är lika stor som totalräntan. Räntestöd betalas även under den tid en ansökan om företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner är anhängig. Räntestöd betalas inte för sådana merkostnader för kredit i utländsk valuta som beror på förändringar i valutakurserna.

35 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när Livsmedelssäkerhetsverket samt andra anstalter som lyder under jord- och skogs-

39 §

Lyftande av lån samt övervakning som utförs av kreditinstituten

Ett statligt lån eller ett räntestödslån som beviljats av ett kreditinstitut får inte lyftas om inte stödtagaren företer ett tillstånd av arbetskrafts- och näringscentralen att lyfta lånet. För att ett tillstånd att lyfta lån ska beviljas krävs en godtagbar utredning över genomförandet av det projekt som ska stödjas. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om de utredningar som ska företas för att tillståndet ska beviljas, om förfarandet samt om tidsfristerna vid beviljande av tillståndet.

Kreditinstitutet ska övervaka att lånet lyfts enligt landsbygdsnäringsmyndighetens tillstånd att lyfta lånet.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran lämna Landsbygdsverket sådana uppgifter som är nödvändiga för att utreda om den som ansökt om lån varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de uppgifter och för granskning de handlingar som behövs för att konstatera om lånevillkoren och berörda gemenskapsrättsakter, denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

42 a §

Bestämmelser som tillämpas på kreditinstitut

Utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, tillämpas på kreditinstitut, personer som är anställda vid kreditinstitut och på kreditgivarens bistånds- och upplysningskyldighet vad som i 53 och 54 § i lagen om strukturstöd för jordbruket bestäms om motsvarande frågor som gäller uppgifter enligt denna lag.

46 §

Ansvar för återbetalning av medel i vissa fall

Om staten med stöd av det ansvar för en medlemsstat som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning om den gemensamma jordbrukspolitiken eller landsbygdsfonden är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala medel från Europeiska gemenskapen, är stödförmedlaren skyldig att till staten till fullt belopp inklusive kostnader betala det belopp som staten betalt till kommissionen, om återbetalningen av medlen har orsakats av förmedlarens felaktiga förfarande eller om förmedlaren med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om

återbetalning av medel.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

På ärenden som inletts innan denna lag trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

På verkställigheten av den lagstiftning som var gällande innan denna lag trädde i kraft samt på statens och kreditinstitutens fordringar som har uppkommit med stöd av nämnda lagstiftning tillämpas de bestämmelser, föreskrifter och avtalsvillkor som gällde vid lagens ikraftträdande, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Helsingfors den 12 oktober 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lag**om ändring av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) 9 §,
ändras 1 § 1 mom., 2 §, 3 § 6 och 7 mom., 5 § 3 mom., 8 §, 16 § 1 mom., 18 § 1 mom., 26 § 2 mom., 35 § 5 mom. samt 39 och 46 §,
 av dem 39 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 426/2007, samt
fogas till lagen nya 4 a och 42 a §, som följer:

Gällande lag

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att främja renhushållningens och naturnäringarnas näringsverksamhet samt göra den mångsidigare, förbättra näringarnas struktur och verksamhetsbetingelser, främja ett hållbart nyttjande av förnybara naturtillgångar, utveckla renskötsel- och naturnäringsområdet samt stödja utvecklingen av glesbygdsområden och samhällen inom renskötselområdet och området för idkande av naturnäringar. Syftena eftersträvas som ett led i utvecklingen av verksamhetsbetingelserna för renhushållningen och naturnäringarna. I samband med åtgärder enligt denna lag skall de mål som uppställts för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik samt för regional- och strukturpolitiken dessutom beaktas.

2 §

Tillämpningsområde och territoriell tillämplighet

Denna lag tillämpas på åtgärder som avses i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till

Förslag

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att främja renhushållningens och naturnäringarnas näringsverksamhet samt göra den mångsidigare, förbättra näringarnas struktur och verksamhetsbetingelser, främja ett hållbart nyttjande av förnybara naturtillgångar, utveckla renskötsel- och naturnäringsområdet samt stödja utvecklingen av glesbygdsområden och samhällen inom renskötselområdet och området för idkande av naturnäringar. Syftena eftersträvas som ett led i utvecklingen av verksamhetsbetingelserna för renhushållningen och naturnäringarna. I samband med åtgärder enligt denna lag ska de mål som uppställts för Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik och för landsbygdspolitiken dessutom beaktas.

2 §

Tillämpningsområde och territoriell tillämplighet

Denna lag tillämpas på åtgärder som avses i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsut-

utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, nedan EG:s förordning om utveckling av landsbygden. *Lagen tillämpas dessutom på av EU delfinansierade stöd som betalas enligt EG:s förordningar om organisationen av marknaden och på kompletterande nationella åtgärder för utveckling av landsbygden.*

För att målen enligt denna lag skall nås kan användas såväl nationella stödsystem som sådana stödsystem som helt eller delvis finansieras med medel från Europeiska gemenskapens (EG) strukturfonder eller med andra medel från Europeiska unionen (EU). Denna lag tillämpas inte på stödande av åtgärder som hör till området för Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik.

Denna lag tillämpas på idkande av renhushållning inom det renskötseområdet som anges i renskötselagen (848/1990). I fråga om naturnäringarna tillämpas bestämmelserna i denna lag i Enontekis, Enare, Utsjoki och Savukoski kommuner samt i de delar av Muonio, Kittilä, Sodankylä och Salla kommuner som ligger norr om den gränslinje som bildas av Kajanki, Tepasto, Pomovaara, Peurasuvanto, Savukoski, Seitajärvi, Ruotsukainen, Pulkkaviita och Ylirovanvaara, husgrupperna på gränslinjen dock inräknade i sin helhet.

3 §

Definitioner

Med *kreditinstitut* avses andelsbanker, sparbanker och affärsbanker samt sammanslutningar som hör till nämnda bankers koncerner, och Finlands Hypoteksförening och andra av jord- och skogsbruksministeriet genom förordning närmare bestämda sammanslutningar, vilkas verksamhet kan jämföras med nämnda kreditinstitut.

veckling (EJFLU), nedan EG:s landsbygdsförordning. Lagen tillämpas dessutom på kompletterande nationella åtgärder för utveckling av landsbygden.

För att målen enligt denna lag ska nås kan man använda såväl nationella stödsystem som sådana stödsystem som helt eller delvis finansieras med medel från Europeiska gemenskapens (EG) jordbruksfond för landsbygdsutveckling, nedan landsbygdsfonden, eller med andra medel från Europeiska unionen (EU). Denna lag tillämpas inte på stödande av åtgärder som hör till området för Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik.

Denna lag tillämpas inte på åtgärder för vilka stöd har beviljats enligt lagen om stöd för utveckling av landsbygden (1443/2006) eller lagen om strukturstöd för jordbruket (/).

Denna lag tillämpas på idkande av renhushållning inom det renskötseområdet som anges i renskötselagen (848/1990). I fråga om naturnäringarna tillämpas bestämmelserna i denna lag i Enontekis, Enare, Utsjoki och Savukoski kommuner samt i de delar av Muonio, Kittilä, Sodankylä och Salla kommuner som ligger norr om den gränslinje som bildas av Kajanki, Tepasto, Pomovaara, Peurasuvanto, Savukoski, Seitajärvi, Ruotsukainen, Pulkkaviita och Ylirovanvaara, husgrupperna på gränslinjen dock inräknade i sin helhet.

3 §

Definitioner

Med *kreditinstitut* avses sådana kreditinstitut som åsyftas i 52 § 1 mom. i lagen om strukturstöd för jordbruket och som Landsbygdsverket med stöd av 52 § 3 mom. i nämnda lag har godkänt att verka som kreditinstitut.

Med *centralt finansiellt institut* **eller finansiellt serviceföretag** avses ett av jord- och skogsbruksministeriet genom förordning närmare fastställt kreditinstitut eller annan sammanslutning, vars verksamhet kan jämföras med ett kreditinstitut.

Med *centralt finansiellt institut* avses en kreditgivare, ett kreditinstitut eller en annan sådan sammanslutning som åsyftas i 52 § 2 mom. i lagen om strukturstöd för jordbruket och som Landsbygdsverket med stöd av 52 § 3 mom. i nämnda lag har godkänt att verka som centralt finansiellt institut.

4 a §

Villkor som gäller inledande av åtgärder som ska stödjas, tillstånd och planer

Med undantag av stöd för ersättande åtgärder beviljas inte stöd för renhushållning och naturnäringar av nationella medel för sådana åtgärder som redan har inletts. Om den verksamhet som ska stödjas inte gäller idkande av renhushållning eller annat jordbruk eller om stödet beviljas delfinansierat av EG är en förutsättning för att stöd ska beviljas att stödansökan har blivit anhängig innan den åtgärd som ska stödjas har inletts. Startstöd för unga jordbrukare kan beviljas högst 18 månader efter etableringen av jordbruket.

Om den åtgärd som ska stödjas kräver tillstånd av en myndighet, förutsätter beviljandet av stödet att tillståndet företes.

Om den åtgärd som ska stödjas innefattar en bygginvestering ska sökanden dessutom förete en sådan plan över byggandet av vilken bygginvesteringens funktionalitet, ändamålsenlighet och anpassning till miljön framgår.

5 §

Allmänna förutsättningar för erhållande av stöd

Stöd beviljas inte den som är under 18 år eller den som fyllt 65 år.

5 §

Allmänna förutsättningar för erhållande av stöd

Stöd beviljas inte den som är under 18 år eller den som fyllt 63 år *då ansökan om stöd blir anhängig.*

8 §

Finansiering från Europeiska gemenskapen

Jord- och skogsbruksministeriet är det ministerium som svarar för medel från garantisektionen vid EUGFJ och i fråga om medel från utvecklingssektionen vid EUGFJ är ministeriet den utbetalande myndighet som avses i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna samt ger medel även till andra ministeriers förvaltningsområden för genomförande av program som finansieras av fonden, oavsett om medel från fonden beviljas staten eller för att förmedlas vidare av staten. I syfte att genomföra samlade programdokument eller ett program för gemenskapsinitiativ kan jord- och skogsbruksministeriet också ta emot medel från EG:s andra strukturfonder av vederbörande utbetalande myndighet enligt nämnda förordning för att användas för ändamål enligt denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet sköter också ansökan om den medfinansiering som gemenskapen står för, intäktsföringar av medlen samt den övriga bokföringen av medlen och redovisningen av medlen till kommissionen. Jord- och skogsbruksministeriet skall likaså ge nödvändiga utredningar samt vara företrädare i Europeiska gemenskapens institutioner då ärenden som avses i denna lag behandlas.

Medel från EU intäktsförs via statsbudgeten i statsverket. EU:s medfinansiering av delfinansierbart stöd som beviljats från gårdsbrukets utvecklingsfond överförs i budgeten till fonden.

Vid förvaltningen av medel från garanti-sektionen vid EUGFJ iakttas vad som i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken och i gemenskapens rättsakter och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem föreskrivs om utbetalningsenheter och förvaltningen av medel. Vad som bestäms i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) och med stöd av den iakttas i tillämpliga delar när stödsystem som avses i denna lag genomförs.

8 §

Program och genomförandet av program med finansiering från Europeiska gemenskapen

Stöd enligt denna lag kan beviljas för en åtgärd som ingår i ett sådant program som avses i 7 § i lagen om förvaltning av program som hänför sig till utveckling av landsbygden (532/2006).

På EG:s finansieringsdel av det stöd som beviljats för programmet tillämpas vad som bestäms i 1 mom. i nämnda lag.

9 §

Programplanering

Vid programplaneringen iakttas det som bestäms särskilt om den nationella förvaltningen av strukturfonderna. Genom förordning som utfärdas av statsrådet kan likväl föreskrivas närmare om uppgifterna för landsbygdssektionen vid landskapets samarbetsgrupp vid genomförandet av åtgärder enligt denna lag

(upphävs)

16 §

Lösöresstöd

Ett renbeteslag kan beviljas lösöresstöd för kostnader som orsakas av anskaffning av flyttbara för renskötseln nödvändiga stängsel, elenheter samt enheter för vatten och avlopp, slakterienheter och arbetsplatsbostäder *samt avelsrenar* och annat för renskötseln nödvändigt lösöre som anses behövligt enligt förordning som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet.

16 §

Lösöresstöd

Ett renbeteslag kan beviljas lösöresstöd för kostnader som orsakas av anskaffning av flyttbara för renskötseln nödvändiga stängsel, elenheter samt enheter för vatten och avlopp, slakterienheter och arbetsplatsbostäder och annat för renskötseln nödvändigt lösöre som anses behövligt enligt förordning som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Stöd för renhushållnings- och naturnäringsföretag

Av de stöd som avses i EG:s förordning om utveckling av landsbygden kan

1) enligt artiklarna 4–7, 30, 33 och 45 beviljas stöd för renhushållningens och naturnäringsarnas produktiva investeringar och för sådana investeringar i miljövård och arbetarskydd som produktionsverksamheten förutsätter samt för planeringskostnaderna för investeringsprojekt,

2) enligt artikel 8 beviljas startstöd för unga jordbrukare,

3) enligt artiklarna 9, 33 och 45 beviljas stöd för yrkesinriktad påbyggnads- och kompletteringsutbildning,

4) enligt artiklarna 25–28 och 30 beviljas stöd för förbättring av villkoren för förädling och saluföring av produkter, samt

5) enligt artiklarna 29, 32, 33 och 45 beviljas stöd för andra än i 1–4 punkten av-

18 §

Stöd för renhushållnings- och naturnäringsföretag

Av de stöd som avses i EG:s *landsbygdsförordning* kan

1) enligt artiklarna 26, 27, 30 och 52 beviljas stöd för renhushållningens och naturnäringsarnas produktiva investeringar och för sådana investeringar i miljövård och arbetarskydd som produktionsverksamheten förutsätter samt för planeringskostnaderna för investeringsprojekt,

2) enligt artikel 22 beviljas startstöd för unga jordbrukare,

3) enligt artiklarna 21 och 52 beviljas stöd för yrkesinriktad påbyggnads- och kompletteringsutbildning,

4) enligt artikel 28 beviljas stöd för förbättring av villkoren för förädling och saluföring av produkter, samt

5) enligt artiklarna 24, 29, 30 och 52-59 beviljas stöd för andra än i 1–4 punkten av-

Gällande lag

sedda åtgärder för främjande av anpassning och utveckling av landsbygdsområden.

21 §

Statliga lån och ränta på dem

Totalräntan på statliga lån utgörs av referensräntan ökad med ett fast antal procentenheter. Låntagaren skall på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta, dock minst en årlig ränta på två procent. Bestämmelser om referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med, beräkning av stöd som ingår i ränteförmån och i räntefrihet, det maximala antalet friår och den maximala räntefriheten samt vid behov maximibeloppen av stöd i anslutning till lån meddelas genom förordning som utfärdas av statsrådet.

26 §

Ränta på räntestödslån

Det räntestöd som betalas på lånet är fyra procentenheter. Låntagaren skall dock betala en årlig ränta på åtminstone två procent. Efter att räntestödet upphört skall låntagaren betala en ränta på lånet som är lika stor som totalräntan. Räntestöd betalas även under den tid en ansökan om företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner är anhängig. Räntestöd betalas inte för sådana merkostnader för kredit i utländsk valuta som beror på förändringar i valutakurserna.

35 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när Kontrollcentralen för växtproduktion, Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel samt andra anstalter som lyder under

sedda åtgärder för främjande av anpassning och utveckling av landsbygdsområden.

21 §

Statliga lån och ränta på dem

Totalräntan på statliga lån utgörs av referensräntan ökad med ett fast antal procentenheter. Låntagaren ska på lånet betala en ränta som är fem procentenheter lägre än nämnda ränta, dock minst en årlig ränta på *en* procent. Bestämmelser om referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med, beräkning av stöd som ingår i ränteförmån och i räntefrihet, det maximala antalet friår och den maximala räntefriheten samt vid behov maximibeloppen av stöd i anslutning till lån meddelas genom förordning som utfärdas av statsrådet.

26 §

Ränta på räntestödslån

Det räntestöd som betalas på lånet är *högst* fyra procentenheter. Låntagaren ska dock betala en årlig ränta på åtminstone *en* procent. Efter att räntestödet upphört ska låntagaren betala en ränta på lånet som är lika stor som totalräntan. Räntestöd betalas även under den tid en ansökan om företagsanering eller skuldsanering för privatpersoner är anhängig. Räntestöd betalas inte för sådana merkostnader för kredit i utländsk valuta som beror på förändringar i valutakurserna.

35 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när *Livsmedelssäkerhetsverket* samt andra anstalter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för uppgifterna

jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för uppgifterna i fråga.

i fråga.

39 §

Tillsynen vid kreditinstitut

De kreditinstitut som beviljar lån enligt denna lag skall övervaka att lånen lyfts enligt landsbygdsnäringsmyndighetens stödbeslut.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran lämna Landsbygdsverket sådana uppgifter som är nödvändiga för att utreda om den som ansökt om lån varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de uppgifter och för granskning de handlingar som behövs för att konstatera om lånevillkoren och berörda gemenskapsrättsakter, denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

39 §

Lyftande av lån samt övervakning som utförs av kreditinstitut

Ett statligt lån eller ett räntestödslån som beviljats av ett kreditinstitut får inte lyftas om inte stödtagaren företer ett tillstånd av Arbetskrafts- och näringscentralen att lyfta lånet. För att ett tillstånd att lyfta lån ska beviljas krävs en godtagbar utredning över genomförandet av det projekt som ska stödas. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om de utredningar som ska företas för att tillståndet ska beviljas, om förfarandet samt om tidsfristerna vid beviljande av tillståndet.

Kreditinstitutet ska övervaka att lånet lyfts enligt landsbygdsnäringsmyndighetens tillstånd att lyfta lånet.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran lämna Landsbygdsverket sådana uppgifter som är nödvändiga för att utreda om den som ansökt om lån varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de uppgifter och för granskning de handlingar som behövs för att konstatera om lånevillkoren och berörda gemenskapsrättsakter, denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

42 a §

Bestämmelser som tillämpas på kreditinstitut

Utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, tillämpas på kreditinstitut, personer som är anställda vid kreditinstitut och på kreditgivarens bistånds- och upplysnings-skyldighet vad som i 53 och 54 § i lagen om strukturstöd för jordbruket bestäms om

motsvarande frågor som gäller uppgifter enligt denna lag.

46 §

Ansvar för återbetalning av medel i vissa fall

Om staten med stöd av det ansvar för en medlemsstat som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning om den gemensamma jordbrukspolitiken eller strukturfonderna är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala medel från Europeiska gemenskapen, är stödförmedlaren skyldig att till staten till fullt belopp inklusive kostnader betala det belopp som staten betalt till kommissionen, om återbetalningen av medlen har orsakats av förmedlarens felaktiga förfarande eller om förmedlaren med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om återbetalning av medel.

46 §

Ansvar för återbetalning av medel i vissa fall

Om staten med stöd av det ansvar för en medlemsstat som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning om den gemensamma jordbrukspolitiken eller *landsbygdsfonden* är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala medel från Europeiska gemenskapen, är stödförmedlaren skyldig att till staten till fullt belopp inklusive kostnader betala det belopp som staten betalt till kommissionen, om återbetalningen av medlen har orsakats av förmedlarens felaktiga förfarande eller om förmedlaren med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om återbetalning av medel.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

På ärenden som inlets innan denna lag trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

På verkställigheten av den lagstiftning som var gällande innan denna lag trädde i kraft samt på statens och kreditinstitutens fordringar som har uppkommit med stöd av nämnda lagstiftning tillämpas de bestämmelser, föreskrifter och avtalsvillkor som gällde vid lagens ikraftträdande, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Láhka

boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanlága nuppástuhttimis

Riikkabeivviid mearrádusa mielde
gomihuvvo oddajagimánu 21. beaivve 2000 addojuvvon boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanlága (45/2000) 9 §
rievdaduvvo 1 §` 1 momeanta, 2 §, 3 §` 6 ja 7 momeanta, 5 §` 3 momeanta, 8 §, 16 §` 1 momeanta, 18 §` 1 momeanta, 21 §` 2 momeanta, 26 §` 2 momeanta, 35 §` 5 momeanta, 39 ja 46 §, dakkárin go dain lea 39 § dihto osiid mielde lágas 426/2007, ja
lasihuvvo láhkii odđa 4 a ja 42 a §, čuovvovaččat:

1 §

Lága ulbmilat

Dán lága ulbmilin lea ovddidit ja dahkat mánggabealageabbon boazodoalu ja eará luondduealáhusaid ealáhusdoaimma, buoridit ealáhusaid struktuvrra ja doaibmavejolašvuodaid, ovddidit odasmuvvi luondduriggodagaid bastevaš geavaheami, ovddidit boazodoallo- ja luondduealáhus-guovllu ja doarjut bieđgguidássanguovlluid ja servošiid ovddideami boazodoalloguovllus ja guovllus, gos bargojuvvo luondduealáhusaiguin. Ulbmilat ollašuhthtojuvvojit oassin boazodoalu ja luondduealáhusaid doaibmaevttuid ovddideamis. Dan lága mielásaš doaimmain galget dasa lassin váldojuvvot vuhtii Eurohpa ovtastumi oktasaš eanandoallopoltihka ja dálonguovlopoltihka ulbmilat.

2 §

Guoskadansuorgi ja eatnandiedalaš guoskadanguovlu

Dát láhka guoskaduvvo Eurohpa dálonguovllu gárgeheami eanandoallofoandda (dálonguovlofoandda) doarjagis dálonguovl-

lu gárgeheapmái addojun rádi ásašhusas (EO) Nr 1698/2005, manjeleappos EO` dálonguovllu gárgehanásahus, dárkkuhuvvon doaibmabijuide. Dasa lassin láhka guoskaduvvo álbmotlaš dievasmahtti dálonguovllu gárgehandoaibmabijuide.

Dán lága ulbmiliid joksama várás sáhttet geavahuvvot sihke álbmotlaš doarjjavuogádagat ja doarjjavuogádagat, mat ruhtaduvvojit Eurohpa ovtastumi (EO) dálonguovlofoandda ruđaiguin dahje Eurohpa uniovnna (EU) eará ruđaiguin muhtumassii dahje ollásit. Dát láhka ii guoskaduvvo Eurohpa ovtastumi oktasaš guolástanpoltihka suorgi doaibmabijuid doarjumii.

Dát láhka ii guoskaduvvo doaibmabidjui, masa lea mieđihuvvon doarjja dálonguovllu gárgeheami doarjumis addojun lága (1443/2006) dahje eanandoalu huksendoarjagiin addojun lága (/) vuodul.

Dát láhka guoskaduvvo boazodollui, mii bargojuvvo boazodoallogas (848/1990) oaiivilduvvon boazodoalloguovllus. Luondduealáhusaid hárrái dán lága mearrádušat guoskaduvvojit Eanodaga, Anára, Ohcejoga ja Suovvaguoikka gielddain ja Muonio, Gihtela, Soadegili ja Salla gielddain dain osiin, mat leat báikkiid Kajanki, Tepasto, Pomo-vaara, Peurasuvanto, Savukoski, Seitajärvi, Ruotsukainen, Pulkkaviita ja Ylirovanvaara

hábmén rádjelinnjá davábealde nu, ahte dálut mat deivet dán linnjá nala lohkkovuvvojit goitge ollásit mielde.

3 §

Meroštallamat

Loatnalágádusain dárkkuhuvvo eanandoalu huksendoarjagiin addojun lága 52 §` 1 momeanttas dárkkuhuvvon loatnalágádus, man dálonguovlodoaimmahat lea máinnašuvvon lága 52 §` 3 momeantta vuodul dohkkehan doaibmat loatnalágádussan.

Guovddášruhtalágádusain dárkkuhuvvo eanandoalu huksendoarjagiin addojun lága 52 §` 1 momeanttas oavvilduvvon loatnaadi, loatnalágádus dahje eará searvvuš, man dálonguovlodoaimmahat máinnašuvvon lága 52 §` 3 momeantta vuodul lea dohkkehan doaibmat loatnalágádussan.

4 a §

Doarjjavuloš doaibmabiju álggaheami, lobiid ja plánaid eavttut

Earret buhttenvuloš doaibmabijuid álbmotlaš ruhtaduvvot dárkkuhuvvon ruðaiguin boazodoalu ja luondduealáhusaid doarjja ii mieđihuvvo dakkár doaibmabidjui, man ollašuttin lea álggahuvvon. Jos doarjjavuloš doaibma ii guoskka boazodoaluin dahje eará eanadoaluin bargama dahjege jos doarjja mieđihuvvo EO` dihto oassái ruhtadeapmin, doarjaga mieđiheami eaktun goitge lea, ahte doarjjaohcamuš lea boahtán johtui ovdal go doarjjavuloš doaibmabidju álggahuvvo. Nurred eanandoalli álggahandoarjja sáhtá goitge mieđihuvvot eanemusat 18 mánu siste dállodivššu álggaheamis.

Jos doarjjavuloš doaibmabiju eaktun lea lobi háhkkan eiseválddis, doarjaga mieđiheami eaktun lea lobi ovdanbuktin.

Jos doarjjavuloš doaibmabidjui gullá hukseninvesteren, ohcci galgá dasa lassin buktit ovdan huksenplána, mas boahtá ovdan hukseninvesterema doaibmivuohta, vuogálašvuohta ja birrasii vuogáiduvvan.

5 §

Doarjaga oazžuma almmolaš eavttut

Doarjja ii mieđihuvvo olbmui, gii lea vuollel 16-jahkásaš dahje lea deavdán 63 jagi dalle go ohcamuš lea boahtán johtui

8 §

Prográmma ja dan ollašuttin Eurohpa ovtastumi ruhtademiin

Dán lágas dárkkuhuvvon doarjja sáhtá mieđihuvvot doaibmabidjui, mii gullá dálonguovllu gárgeheami prográmmaid hálddašeamis addojun lága (532/2006) 7 §:s oavvilduvvon prográmmii.

Prográmmas mieđihuvvon doarjaga ruhtadanoassái, mii ožžojuvvo EO:s, guoskaduvvo dat, mii 1 momeanttas máinnašuvvon lágas mearriduvvo.

16 §

Luovosopmodatdoarjja

Bálgosii sáhtá juolluduvvot luovosopmodatdoarjja sirddehahti, boazodoalu dáfus vealtameahtun áiddiid, elerávdnje- ja čáhcefuolahusovttadagaid, njuovahatovttadagaid ja bargosadjevistiid háhkama várás ja eará eanan- ja meahccedoalloministeriija addin ásašusas dárbbášlažžan gehččojuvvon, boazodoalu dáfus vealtameahtun eará goluide, mat šaddet luovosopmodaga háhkamis.

18 §

Boazodoallo- ja luondduealáhusfitnodagaid doarjun

EO` dálonguovloásahas dárkkuhuvvon doarjagiin sáhtá mieđihuvvot:

1) ásašusa 26, 27, 30 ja 52 artikla vuodul doarjja boazodoalu ja luondduealáhusaid

buvttadusa ja buvttadandoaimma gáibidan biras- ja bargosuodjalaninvesteremiidda ja investerenfidnuid plánengoluide;

2) áhahusa 22 artikla vuodul nuorra eanandolliid álggahandoarjja;

3) áhahusa 21 ja 52 artikla vuodul doarjja ámmátlaš lassi- ja dievasmahttinskuvlemii;

4) áhahusa 28 artikla vuodul doarjja buktagiid ovddosdikšuma ja gávppašaneavttuid buorideami várás; ja

5) áhahusa 24, 29, 30 ja 52—59 artikla vuodul doarjja dálonguovlobirrašiid vuogáidathtima ja gárgeheami ovddideami várás eará go 1—4 čuoggás dárkkuhuvvon doaibmabijuide.

21 §

Stáhtaloanat ja daáid reantu

Stáhtaloana ollesreantu lea čujuhusreantu ja dasa lasihahti giddes proseantaovttadameari submi. Loatnaoázžu galgá máksit loanas gažaldatvuloš reantu yihtta proseantaovttadaga vuolit reantu. Čujuhusreanttuin, čujuhusreantui lasihahti giddes proseantaovttadamearis, reantoovdui ja reantofriiddjavuhitii gullelaš doarjaga luoitimis, friiddjajagiid ja reantofriiddjavuoda eanemusmeriin seamma ládje go dárbbu mielde lotnii gullelaš doarjaga eanemusmeriin mearriduvvo stáhtarádi áhahusain.

26 §

Reantodoarjjaloanaid reantu

Reantodoarjaga sturrodad, mii máksojuvvo loanas, lea njeallje proseantaovttadaga. Loatnaoázžu galgá goitge máksit uhcimusat ovttá proseantta sturrosas jahkásaš reantu. Go reantodoarjja nohká, de loatnaoázžu galgá máksit loanas ollesreantu sturrosas reantu. Reantodoarjja máksojuvvo maiddái dalle, go fitnodatsanerema ja priváhtaolbmo vealgeordnema ohcan lea guorahallojuvvo-min. Reantodoarjja ii máksojuvvo dain lassigolui, mat bohtet olgoriikkavaluhta mielde

rehkenastojuvvon loana valuhttakurssaid molsašuvvamis.

35 §

Eiseválddit

Eanan- ja meahccedoalloministeriija mearrida, goas bargguin sáhtta geavahit veahkkín eallindárbašiid dorvvolašvuohtadoaimmahaga ja eará eanan- ja meahccedoalloministeriija vuollásaš lágadusaid.

39 §

Loana lokten ja loatnalágadusaid bearráigeahčču

Loatnalágádusa miedihán stáhtaloana dahje reantodoarjjaloana ii oaččo loktet, jos doarjjaoázžu ii buvttá ovdan loana loktema várás bargofápmo- ja ealáhusguovddáža loktenlobi. Loktenlobi eaktun lea dorjojun fidnu ollašuttimis ovdanbuktojuvvon dohkálaš čilgehus. Stáhtarádi áhahusain mearriduvvo dárkkileappot čilgehusain, meannudeamis ja mearreáiggis, mat dárbbášuvvojit loktenlobi oázžuma várás.

Loatnalágádus galgá bearráigeahččat, ahte loatna loktejuvvo dálonguovloeiseválddi loktenlobi mielde.

Loana miedihán loatnalágádus lea geatnegahtton addit Dálonguovlo-doaimmahakkii sierranastojuvvon bivdagis dakkár dieđuid, mat leat dárbbášlaččat dan čilgema várás, leago loatnaohccis leamaš dárbu oázžut doarjaga. Dat lea maid geatnegahtton addit eanan- ja meahccedoalloministeriijai daid dieđuid ja darkkisteami várás daid áššegirjiid, mat dárbbášuvvojit dan gávnaheami várás, leatgo loatnaeavttut ja EO-njuolggadusat, dat láhka ja dan vuodul addojuvvon njuolggadusat ja mearrádusat muđuid čuvvojuvvon. Ovdalis mainnašuvvon dieđuidaddingeatnegasvuohta guoská maiddái dieđuide, mat galget dollojuvvo čiegusin.

42 a §

*Njuolggadusat, mat guoskaduvvojit
loatnalágádusaide*

Dasa lassin, mii eará sajés dán lágas mearriduvvo, guoskaduvvo loatnalágádussii, loatnalágádusa bargái, loatnalágádusa veahkehan- ja diehtoaddingeatnegasvuhtii guoskaduvvo dat, mii eanandoalu huksendoarjagiin addojun lága 53 ja 54 §:s mearriduvvo vástideaddji, dán lágas dárkkuhuvvon bargguid áššiin.

46 §

*Ovddasvástádus ruđaid máhcaheamis dihto
dáhpusain*

Jos stáhta lea Eurohpa ovtastumi oktasaš eanandoallopolitihka dahje dálonguovlofoandda láhkamearrádusain oaivvilduvvon lahttoriikka ovddasvástádusa vuodul geatnegahtton máksit Eurohpa ovtastumiid kommišuvdnii ruovttoluotta EO-ruđaid, de doarjaga ovddosfuolaheaddji lea geatnegahtton

máksit stáhtii dan meari, man dat lea máksán kommišuvdnii, ollesmearálažžan oktan go luiguin, jos ruđaid ruovttoluottamáksin lea bohtán ovddosfuolaheaddji boastomeannudeamis dahje jos ovddosfuolaheaddji lea prográmmaáššegirjji vuodul njuolga vásttolaš kommišuvdnii ruđaid geavaheamis. Ruđaid máhcaheamis mearrida eanan- ja meahcedoalloministeriija.

Dát lámka bohtá fápmui stáhtaráđi ása-
husain dárkileappot mearriduvvon áigemuttu.

Go dat lámka bohtá fápmui, de áššiide, mat leat doaimmahuvvomin, guoskaduvvojit dán lága fápmui bohtima áigge gustojeaddji njuolggadusat, jos Eurohpa ovtastumi njuolggadusain ii eará ládje čuovo.

Ovdal dán lága fápmui bohtima gustojeaddji láhkamearrádusaid ollašuttima oasis sihke máinnašuvvon láhkamearrádusaid vuodul stáhta ja loatnalágádusaid oazžumiida guoskaduvvojit dán lága fápmui bohtima áigge gustojeaddji njuolggadusat, mearrádusaid ja soahpamuševttut, jos Eurohpa ovtastumi njuolggadusain ii eará ládje čuovo.